

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
“ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА”

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.А.Н.

• Мала академія наук
• України під егідою
• ЮНЕСКО

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ XVII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ “АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ”

12-13 ГРУДНЯ 2024 РОКУ

16. Корусь О. П. Мала пластика Полтавського фарфорового заводу. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. – 2017. – № 1. – С. 17-22. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/had_2017_1_5

17. Карпінська-Романюк Л. Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол. : І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу : <https://esu.com.ua/article-881179>

18. Зіненко Т. М. Полтавська порцеляна останньої третини ХХ століття у культуротворчому становленні регіону: постаті, здобутки, асортимент (за матеріалами архівних, періодичних та музейних джерел) [Електронний ресурс] / Т. М. Зіненко // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. - 2012. - № 6. - С. 65-73. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/had_2012_6_18

УДК 377.015.311:613

**ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНВЙ
ПІДГОТОВЦІ**

Йопа Т. В.

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
yopatanya@gmail.com*

Сучасне суспільство стикається з численними викликами у сфері здоров'я, серед яких основними є зростання хронічних захворювань, низький рівень фізичної активності населення та поширення нездорового способу життя. У таких умовах особливого значення набуває підготовка фахівців, які не лише володіють знаннями з фізичної культури, а й здатні інтегрувати здоров'язбережувальні технології у свою професійну діяльність.

Здоров'язберезувальні технології спрямовані на профілактику захворювань, зміцнення здоров'я, реабілітацію та формування культури здорового способу життя. Вони є потужним інструментом у підвищенні якості життя, а їхнє впровадження у сферу освіти та спорту дозволяє забезпечити комплексний підхід до вирішення проблем здоров'я [1].

На сьогодні існує гостра потреба в підготовці фахівців, здатних ефективно застосовувати сучасні методи збереження здоров'я, зокрема у фізичному вихованні, реабілітації та спортивній діяльності. Проте аналіз освітніх програм показує, що інтеграція здоров'язберезувальних технологій у процес професійної підготовки майбутніх фахівців залишається недостатньою.

Ця проблема стає особливо актуальною в контексті зростаючих вимог до якості професійної освіти та здоров'я населення. Таким чином, дослідження проблем і перспектив впровадження здоров'язберезувальних технологій у професійну підготовку є важливим завданням для забезпечення ефективного формування компетентних і затребуваних на ринку праці фахівців [2].

У зв'язку з цим метою дослідження є теоретичне обґрунтування та розробка науково-методичних підходів до впровадження здоров'язберезувальних технологій у процес професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури та спорту, а також визначення шляхів підвищення їхньої готовності до застосування цих технологій у професійній діяльності. Це передбачає вивчення актуальних проблем у цій сфері, аналіз сучасних освітніх практик і розробку рекомендацій для ефективного використання здоров'язберезувальних технологій в освітньому процесі.

Сучасні реалії вимагають формування фахівців, здатних забезпечувати збереження та зміцнення здоров'я населення за допомогою сучасних методів і технологій. Здоров'язберезувальні технології відіграють ключову роль у професійній підготовці спеціалістів фізичної культури та спорту, однак їх впровадження стикається з низкою проблем [3]. Розв'язання цих проблем і

реалізація перспектив дозволить підвищити якість освіти та ефективність майбутньої професійної діяльності фахівців.

Проблеми впровадження здоров'язбережувальних технологій:

- недостатня інтеграція у навчальний процес (більшість освітніх програм не включають окремих дисциплін, спрямованих на вивчення здоров'язбережувальних технологій. Навчання часто обмежується теоретичними знаннями, тоді як практичні аспекти залишаються поза увагою);

- недостатня практична підготовка студентів (у навчальному процесі бракує умов для відпрацювання навичок застосування здоров'язбережувальних технологій у реальних ситуаціях. Практична підготовка студентів обмежується традиційними методами, що не враховують сучасних викликів у сфері здоров'я);

- матеріально-технічне забезпечення (заклади освіти часто не мають достатньої кількості сучасного обладнання для моніторингу фізичного стану, реабілітації та впровадження здоров'язбережувальних технологій [4]. Це обмежує можливості для якісного навчання та досліджень);

- кваліфікація викладачів (викладачі, які готують майбутніх фахівців, часто не мають доступу до актуальних знань і практик у сфері здоров'язбереження. Відсутність системи підвищення кваліфікації погіршує ситуацію);

- низька мотивація студентів (більшість студентів не усвідомлює важливості впровадження здоров'язбережувальних технологій у майбутній професійній діяльності. Це ускладнює їхню готовність до освоєння нових знань і навичок).

Перспективи впровадження здоров'язбережувальних технологій:

- інтеграція здоров'язбережувальних технологій у навчальні програми (розробка та впровадження окремих дисциплін, присвячених здоров'язбереженню, дозволить сформувати у студентів системні знання та практичні навички. Міждисциплінарний підхід сприятиме інтеграції медицини, педагогіки, психології та фізичної культури);

- створення сучасної матеріально-технічної бази (забезпечення навчальних закладів сучасним обладнанням для моніторингу стану здоров'я, реабілітаційних тренажерів та програмного забезпечення сприятиме якісній підготовці майбутніх фахівців);

- використання інноваційних методів навчання (впровадження цифрових технологій, таких як фітнес-трекери, мобільні додатки, симуляційні програми, дозволить студентам ефективніше засвоювати здоров'язбережувальні технології);

- зміцнення співпраці з практичними базами (організація стажувань у реабілітаційних центрах, спортивних клубах і медичних установах забезпечить практичний досвід студентів у застосуванні здоров'язбережувальних технологій);

- підвищення кваліфікації викладачів (проведення тренінгів, семінарів і курсів для викладачів сприятиме оновленню знань і навичок щодо сучасних підходів до здоров'язбереження);

- мотивація студентів до здорового способу життя (популяризація здорового способу життя серед студентів через лекції, інтерактивні заходи та масові спортивні події сприятиме їхньому бажанню використовувати здоров'язбережувальні технології в професійній діяльності).

Таким чином, впровадження здоров'язбережувальних технологій у професійну підготовку є важливим напрямом модернізації освіти. Подолання наявних проблем та реалізація перспектив дозволить забезпечити формування компетентних і конкурентоспроможних фахівців, здатних ефективно працювати у сфері збереження здоров'я. Здоров'язбереження має стати пріоритетом у навчанні майбутніх спеціалістів фізичної культури та спорту, адже це забезпечить позитивний вплив на здоров'я населення та якість життя в цілому.

Література:

1. Рибалко Л. Напрями модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури та спорту в умовах воєнного стану / Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт), 2024, 3К(176), 404–409.
2. Мешко Г. М. Формування здоров'язберезувального освітнього середовища як аспект діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу / Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота / гол. ред. І. В. Козубовська. Ужгород: УНУ, 2017. Вип. 1 (40). С. 157–160.
3. Ващенко О. М. Методика організації здоров'язберезувального освітнього середовища початкової школи / Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота: зуб. наук. праць / гол. ред. І. В. Козубовська. Ужгород: Говерла, 2014. Вип. 32. С. 34–36.
4. Рибалко Л. М. Формування готовності майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту до провадження здоров'язберезувальних технологій / Вісник національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка: збірник наук. праць / голов. ред. М. О. Носко. Чернігів: НУЧК, 2019. С. 201–208.